

[Evan Jensen.]

helt ideelle og naturlige samlingssted mange steder. Ønsker en kommune oprettet et kommunalt teater, kan statsstøtte i henhold til teaterloven af 1965 opnås til den almindelige drift og til bygningens hovedindsættelse eller forbedring. Jeg er enig med ministeren i, at et teater også vil kunne bruges visse eftermiddage og aften til andet end teaterforestillinger, f. eks. koncerter, foredrag og litterære arrangementer.

I landdistrikterne bygges der mange nye skoler i disse år: folkeskoler og gymnasier. Nogle steder er disse skoler blevet et naturligt samlingssted også for sognets voksne borgere; andre steder kommer man ikke i skolen, hvis man ikke er barn og skal gå der. Gulvene er for blanke og må ikke betrædes. Luk dog skolerne op, og lad folk komme ind. Enhver forening med en ansvarlig ledelse bør være velkommen i disse skoler rundt omkring i landet, der også på forskellig vis kan være med til at afhjælpe et lokalt behov.

Kunstopfattelse er noget individuelt, og der er vel næppe to mennesker, der har helt samme smag. Nogle har måske heller ingen smag. Smagen må altså udvikles, og derfor er det en naturlig opgave i et samfund som vort, at man allerede i skolealderen giver børnene forståelse af og interesse for kunsten i alle dens aspekter. Her sættes der ind med skolescene, udstillinger, skoleorkestre, museumsbesøg, indføring i litteratur osv. Udviklingen på dette område har bragt store fremskridt i de senere år; men vi er her ved begyndelsen. Børn, der går i skole, er meget modtagelige og har et behov for det, vi kalder de musiske fag. Skolen må hjælpe dem med at udvikle sansen for disse værdier, således at de senere som borgere i vort stærkt materialistiske samfund kan glide naturligt og aktivt ind i det kulturelle liv. På den baggrund, jeg her har ridset op vedrørende skolen, er det ganske naturligt, at man siger: det kan ikke være rimeligt, når børnene forlader skolen, og hvis de bliver på egnen, at de så ikke kan fortsætte med at komme i skolen også som unge og som voksne.

I øvrigt er det min opfattelse, at initiativet til samlingslokaler, til kulturhuse bør komme fra lokalt hold, fra en sammenslut-

ning af organisationer, fra enkeltindivider eller fra en kommune. Ude i de enkelte kommuner er man klar over behovet, og det er naturligt, at et behov støttes fra kommunens side. Vi får jo nu større kommuner, der også økonomisk skulle kunne klare flere af den slags opgaver, der her er tale om.

For ikke så længe siden blev der her i folketinget fremsat et forslag om fritidsundervisning m. v. Det er venstres opfattelse, at der i dette forslag er store muligheder, også hvad angår det område, vi her behandler. Rundt om i landet har vi oplevet i de senere år, at private har taget et initiativ til at skabe et kulturelt samlingssted. Vi kan tænke på Louisiana, vi kan også tænke på andre mindre institutioner eller samlingssteder. Også de bør naturligt have deres plads i det, vi taler om ved denne lejlighed.

Hvis ministeren nu havde fremsat det forslag, som er indeholdt i betænkningen om kulturcentre, ville vi have været nødt til at beskæftige os med spørgsmålet om en leder — ministeren var jo inde på det i går. Jeg tror; det ville være meget, meget svært at finde folk, der ville være egnede til at stå som ledere af et sådant kulturcenter, som man taler om i betænkningen. Man kan ansætte en administrator; men et menneske, der kan lede alle de forskellige aktiviteter, der skal foregå et sådant sted, virke som inspirator også på længere sigt, vil det nok være vanskeligt at finde.

Venstre kan altså anerkende ministerens ønske om at udskyde lovgivningen om kulturcentre samt ønsket om at få bedre tid til at overveje hele problemet og herunder se på, hvilke forandringer og forbedringer der kan foretages ved en ajourføring af lovene om biblioteker, teatre m. v. Når det er sket, er det meget vel tænkeligt, at man har fået skabt tilstrækkelig gode rammer om det meget væsentlige område, der hedder kulturlivet, og videre skal vi vel heller ikke gå. Det er for venstre meget nødvendigt, at de enkelte interessegrupper kan få lov til at udfolde sig frit, og at det kan ske i de lokaler, man stiller til rådighed, hvad enten det er de lokaler, jeg omtalte for et øjeblik siden, biblioteker, teatre osv., eller det er de lokaler, kommunerne råder over som skoler osv.